

Література

1. Про особисте селянське господарство: Закон України від 15.05.2003 № 742-IV. Редакція від 15.08.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-15#Text> (дата звернення 10.04.2021).

2. Свиноус І.В. Щодо проблеми оподаткування особистих селянських господарств. *Аграрний вісник Причорномор'я. Економічні науки*. 2009. № 49.

УДК 631.115.11 (043.2)

Ільчук Д.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Тімуш І.С., д.ю.н., професор

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Витоками для підготовки фермерського руху були підрядні, орендні та індивідуальні форми організації праці на селі. Становлення фермерства в Україні припадає на 1989–1990 роки, причому на початковому етапі свого розвитку найрозповсюдженішими вони були у Західному регіоні (Львівська, Волинська, Тернопільська, Івано-Франківська області). Це можна пояснити як об'єктивними факторами (багатоукладністю сільського господарства, хутірське розселення), так і суб'єктивними чинниками (збільшення розмірів присадибних ділянок, створення умов для розвитку усіх форм власності) [1, с. 13].

Отже, перші фермерські господарства з'явилися в Україні ще до прийняття Верховною Радою України 20 грудня 1991 року Закону України «Про селянське (фермерське) господарство».

Законом України від 22 червня 1993 року «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про селянське (фермерське) господарство»» була затверджена нова редакція фермерського закону, який вважається основоположним актом фермерського законодавства.

Закон України від 19 червня 2003 року «Про фермерське господарство» [2] став наступним етапом (сходінкою) законодавчої бази для подальшого розвитку спеціального фермерського законодавства, внаслідок чого було прийнято багато інших нормативно-правових актів спеціального фермерського законодавства.

Аналізуючи норми Закону України «Про фермерське господарство» у редакції Закону України від 31 березня 2016 р. № 1067-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про фермерське господарство» щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств», доходимо висновку, що в Україні фермерське господарство

може функціонувати у двох видах господарських формувань – як юридична особа та як фізична особа-підприємець. А саме:

1. Фермерське господарство – це юридична особа, яка може бути створена як:

а) юридична особа, що має статус сімейного фермерського господарства, тобто таке утворення, що у його підприємницькій діяльності використовується праця членів такого господарства, якими є виключно члени однієї сім'ї, відповідно до ст. 3 Сімейного кодексу України;

б) юридична особа, створена одним громадянином України;

в) юридична особа, створена кількома громадянами України, які є родичами або членами сім'ї, відповідно до Закону (ст. 9 Закону України «Про фермерське господарство»).

2. Фермерське господарство без статусу юридичної особи, тобто така форма підприємницької діяльності – фізична особа-підприємець, яка, своєю чергою, може функціонувати у двох видах:

а) фермерське господарство без статусу юридичної особи, яке організовується на основі діяльності фізичної особи-підприємця та членів його сім'ї, відповідно до ст. 3 Сімейного кодексу України та має статус сімейного фермерського господарства, за умови використання праці членів такого господарства;

б) фермерське господарство без статусу юридичної особи, яке організовується на основі одноосібної діяльності фізичної особи-підприємця.

Отже, фактично Закон України від 31 березня 2016 року № 1067-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про фермерське господарство» щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств» [5] уможливив створення п'яти видів фермерських господарств.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про фермерське господарство», фермерське господарство підлягає державній реєстрації у порядку, встановленому законом для державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, за умови набуття громадянином України або кількома громадянами України, які виявили бажання створити фермерське господарство, права власності або права користування земельною ділянкою [2].

Стаття 8-1 Закону України «Про фермерське господарство» встановлює особливості створення та діяльності сімейного фермерського господарства без набуття статусу юридичної особи. Сімейне фермерське господарство без статусу юридичної особи організовується фізичною особою підприємцем самостійно або спільно з членами її сім'ї на підставі договору про створення сімейного фермерського господарства [2].

Договір про створення сімейного фермерського господарства без набуття статусу юридичної особи укладається членами однієї сім'ї у письмовій формі і підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню.

Таким чином, Закон України від 31 березня 2016 року № 1067-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про фермерське господарство» щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств» уможливорює створення п'яти видів фермерських господарств.

Пропонуємо внести зміни до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» у частині надання додаткової державної підтримки фермерським господарствам незалежно від статусу сімейної ферми.

Подальші наукові розвідки питання розвитку законодавства про фермерські господарства повинні розглядати земельні, майнові, трудові відносини господарств.

Література

1. Долинська М.С. Фермерські господарства України: землекористування, порядок створення, діяльність та припинення діяльності. Харків: Страйд, 2005. 264 с.
2. Про фермерське господарство: Закон України від 19.06.2003 № 973-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 45. Ст. 363.
3. Проценко І.М., Змерзлов О.О. Особливості правового статусу фермерських господарств в Україні. *Юридична наука*. 2012. № 2. С. 38-43.
4. Розвиток фермерських господарств в Україні. URL: <http://minagro.gov.ua/ministry?nid=22002> (дата звернення 20.01.2021).
5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 № 2947-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 21. Ст. 135.

УДК 332:349.41 (043.2)

Колісніченко Л.А., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Жмур Н.В., к.ю.н.

ЗЕМЕЛЬНІ ТОРГИ У ФОРМІ АУКЦІОНУ

Останнім часом в різних засобах масової інформації все частіше з'являються повідомлення про проведені земельні торги. Все більшого значення набуває проведення аукціонів з продажу прав власності та прав оренди на земельні ділянки. В першу чергу це вигідно як для тих, в повноваженнях яких перебуває розпорядження земельними ділянками, так